Fra Norge.

—o—

Lærerinderne og Aldersgrænsen.

En Sag, som er skikket til at vække almindelig Opsigt, er i disse Dage oversendt Kristiania Kommestyres Finansudvalg.

Sagen gælder et Forslag fra Direktøren for Kristiania kommunale Pensionskasse, Hr. Alme, om at nedsætte Aldersgrænsen for Lærerinderne ved Kristiania Folkeskole fra 65 til 60 Aar.

Kristiania kommunale Pensionsvedtægt fastsatte i 1902 samme Aldersgrænse for Mænd og Kvinder, nemlig 65 Aar. Den gav samtidig de kvindelige Funktionærer Ret til at gaa af med fuld Pension 5 Aar før Tiden — som Vederlag for den Fordel, »der tilflyder de mandlige, idet de uden Udgift faar sikret Enkepension.«

Mens Pensionsvedtægten i 1902 fastsætter samme Aldersgrænse for Kristiania Folkeskoles Personale, forsøger Pensionskassens Direktør i 1913 at flytte Lærerindernes til at ligge 6 Aar lavere end Lærernes, idet han for disse sidste foreslaar den hævet fra 65 til 66 Aar. Dette begrundes med, at i Aarene 1904—911 af 64 med Pension fratraadte Lærerinder de 40 forlod Skolen før fyldte 65 Aar.

Kristiania Lærerindeforening protesterer.

Forslag til ændret Pensionsvedtægt blev 5te Maj 1913 af Skolestyrets Formand sendt Kristiania Lærerindeforening til Udtalelse og behandlet i Møde 26de Maj samme Aar.

Lærerindeforeningens Styre sendte i den Anledning Skolestyret en Skrivelse, hvori der protesteredes paa det bestemteste mod det af Pensionskassens Direktør fremsatte Forslag om Nedsættelsen af Aldersgrænsen for Lærerinder fra 65 til 60 Aar, hvorved Lærerinderne vilde sættes i en Særstilling lige overfor det øvrige Lærerpersonale til Skade for den hele Lærerindestand.

Der ankedes tilslut over, at der i den Statistik, som Direktøren havde lagt til Grund for sit Forslag, ingen Oplysning indeholdtes om, at Lærerinderne iflg. § 4 c. i den gældende Vedtægt *har Ret til at fratræde* ved 60 Aars Alder, eller 5 Aar før Aldersgrænsen.

Kristiania Skolestyres Udtalelse.

Kristiania Skolestyre opnævnte en Komite, som skulde behandle Pensionsvedtægtens Revision og Forslagene fra Pensionskassens Direktør. Denne Komite drøftede Sagen i flere Møder.

I sin Indstilling til Kristianit Skolestyre fraraadede Komiteen, at en forskellig Aldersgrænse for Lærere og Lærerinder vedtoges ved Vedtægtens Revision denne Gang, baade fordi Lærerinderne enstemmig var imod den, og fordi der var gaaet for kort Tid, siden Pensionskassen var begyndt, til at man kunde være sikker paa, om de Lærerinder, som er gaaet af i dette Tidsrum har gjort det paa Grund af Svaghed, eller fordi de havde Ret dertil efter Vedtægtens § 4 c.

Denne Indstilling blev enstemmig vedtaget af Kristiania Skolestyre 19. Dec. 1913.

Kristiania Folkeskoles Lærerinder har det Haab at de kommunale Myndigheder vil vide at varetage Lærerindernes Interesser i denne Sag. Afgørelsen vil have vidtrækkende Følger, naar den Tid kommer da andre Kommuner skal fastsætte Aldersgrænsen for Folkeskolens Personale.

Efter Lærerindernes Blad, Kristiania.

Dyrtid.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel.)

—o—

Saa snart Krigen var udbrudt, begyndte Folk at tale om Dyrtid: Priserne paa alle Varer vilde stige, sagdes der, og da især paa de Varer, der var os mest uundværlige, Korn og Kul. Maaske forestillede man sig i Begyndelsen Sagen værre end den var; men den blev slem nok endda. Et Rugbrød, der før kostede 30 Øre, koster nu — her i Aarhus — 42 Øre, d. v. s. en Fordyrelse paa 40 %, 1 kg Havregryn, der før kostede 40 Øre, koster nu 58 Øre, Stigningen 45 %, 1 kg Hvedemel før til 26 Øre koster nu 34 Øre, Stigningen ca. 30 %, 1 kg Rugmel før 22 Øre nu 36 Øre, Stigningen ca. 64 %. Nu har jeg maaske nok nævnt de Varer, der er steget mest i Pris, men ogsaa andre er kommet godt med, Margarine er f. Eks. steget i Pris med ca. 17 %. Kul derimod faar vi her i Byen omtrent til samme Pris som i Fjor.

Imidlertid mente man, at Exportvanskeligheder vilde gøre Varer som Æg, Smør og Flæsk billigere; men da Exporten fortsættes og England viser sig stadig at være en udmærket Aftager af disse Varer, stiger ogsaa de i Pris. 1 Snes Æg kan allerbilligst faas for 2,25 Kr., de fleste Forhandlere forlanger 2,80 Kr. for friske, medens de præserverede koster 1,70 Kr.—2,00 Kr. Snesen. Smør er dyrere end nogen Sinde før, og nu forlyder det, at Kødpriserne i Vinter vil blive meget høje. Dersom ogsaa disse stiger i samme Forhold som de andre, vil alle vore *nødvendigste* Næringsmidler være steget 30—50 pCt. i Pris. Samtidig er mange Familiers Indtægter gaaet meget betydeligt ned, og det er sikkert meget faa, hvis Indtægter er steget, og disse faa er nok snarest at finde blandt dem, der bedst kunde taale en Nedgang.

Nu staar da mange Husmødre der med stærkt formindskede Indtægter og stærkt forøgede Udgifter. Man maa indskrænke sig, heddet det. Ja, men der er Grænser for Indskrænkninger, og der er mange Familier i Danmark, der kun med den allernøjeste Paapassenhed, den allerknappeste Levemaade kunde faa Pengene til at slaa til — før Dyrtiden kom; nu skal de indskrænke sig! Hvorledes? Ja, det kan da kun blive ved at sulte. Og det er ikke Arbejdere alene, der er Tale om, nej ogsaa og maaske snarere smaa Bestillingsmænd, Kontorister, Kommisser, Lærere — i hvert Fald Privatskolens Lærere, der i Forvejen er meget smaat stillet — og disse Folk kan daarligt ty til Hjælpekasser, de har ingen Fagforeningskasser til at understøtte sig; hvad skal de gøre?

For nogle Aar siden — jeg tror tre — skrev Fru Emma Gad nogle Artikler i »Politiken«s Kronik. Hvad Artiklerne hed, husker jeg ikke, men Fru Gad opfordrede deri Husmødre til at danne en »husøkonomisk Forening« som Værn mod den stadige Fordyrelse af Levnedsmidler, og Fru Gad henviste saa vidt jeg husker, til Fru Signe Bjørner. Jeg ved ikke,